

ROMANIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr.3418

Dosar nr.4981/2003

Ședința publică din 18 iunie 2004

Completul compus din:

Mădălina Cristina Buta - Președinte
Cornelia Silvia Marica - Judecător
Ioan Griga - Judecător

Magistrat asistent : Gheorghe Șerbănescu
Procuror : Elena Matieșescu

La 10 iunie 2004 s-a luat în examinare recursul declarat de Parchet împotriva sentinței penale nr.11 din 18 martie 2003 a Curții de Apel București, secția I penală, privind pe inculpații inspector principal Calmanovici Viorel, inspector Paraschiv Robert Florin și inspector Marinescu Nicolae Cristinel.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea din data de 10 iunie 2004, care face parte integrantă din prezenta decizie, iar pronunțarea a fost amânată pentru ziua de 17 iunie 2004 și apoi astăzi 18 iunie 2004.

CURTEA

Asupra recursului de față;

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin rechizitoriul nr.3/P/2002 din 25 septembrie 2002, Parchetul Național Anticorupție a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

- inspector principal **CALMANOVICI VIOREL** (din cadrul Poliției Sector 2 București – Serviciul Poliției Economico-Financiare, fiul lui [redacted] în București, fără antecedente penale) pentru săvârșirea în concurs a infracțiunilor prevăzute de art.254 alin.1 din Codul penal, cu referire la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 și de art.242 alin.1 și 3 din Codul penal;

SOLEMN CU ORIGINALUL

- inspector **PARASCHIV ROBERT FLORIN** (de la aceeași unitate de poliție, fiul lui [redacted] în București, fără antecedente penale) pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.26, raportat la art.254 alin.1 din Codul penal, cu referire la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 și

- inspector **MARINESCU NICOLAE CRISTINEL** (din aceeași unitate de poliție, fiul lui [redacted], fără antecedente penale) pentru săvârșirea în concurs a infracțiunilor prevăzute de art.242 alin.1 și 3 din Codul penal și de art.243 alin.1 din Codul penal.

S-a reținut că în perioada 11 iulie 2002 - 22 iulie 2002, în calitate de ofițer de poliție cu atribuții de cercetare penală, inculpatul Calmanovici Viorel a pretins cetățeanului chinez Chen Jianshe, inițial direct iar ulterior prin intermediul inculpatului Paraschiv Robert Florin, suma de 2.000 USD ori alte sume pentru restituirea actelor fiecărei societăți comerciale ale căror acte fuseseră ridicate de către Poliția Sectorului 2 București.

La data de 22 iulie 2002, cu concursul inculpatului Marinescu Nicolae Cristinel, care a înlăturat un sigiliu legal aplicat și a sustras actele financiare-contabile ale SC „RONGGUO COMIMPEX” SRL, același inculpat a înmănat actele sustrase cetățeanului chinez menționat anterior, prin intermediul inculpatului Paraschiv Robert Florin, contra sumei de 2.000 USD.

Curtea de Apel București - Secția I penală, prin sentința penală nr.11 din 18 martie 2003, a dispus:

- achitarea inculpatului Calmanovici Viorel, în baza art.11 pct.2 lit.a, raportat la art.10 lit.a din Codul de procedură penală pentru infracțiunile prevăzute de art.254 alin.1 din Codul penal, cu referire la art.7 din Legea nr.78/2000 și de art.242 alin.1 și 3 din Codul penal;

- schimbarea încadrării juridice din infracțiunea prevăzută de art.26 raportat la art.254 alin.1 din Codul penal, cu referire la art.7 din Legea nr.78/2000, în infracțiunea prevăzută de art.257 din Codul penal, cu referire la art.7 din Legea nr.78/2000, text de lege în baza căruia a condamnat pe inculpatul Paraschiv Robert Florin la 2 ani închisoare.

În baza art.81-82 din Codul penal a suspendat condiționat executarea pedepsei, stabilind un termen de încercare de 4 ani.

A constatat că suma de 2.000 USD a fost restituită cetățeanului chinez Ruan Rongguo.

- achitarea inculpatului Marinescu Nicolae Cristinel, în baza art.11 pct.2 lit.a, raportat la art.10 lit.a din Codul de procedură penală, pentru infracțiunile prevăzute de art.242 alin.1 și 3 din Codul penal și de art.243 alin.1 din Codul penal.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că actele și lucrările dosarului relevă că organul de urmărire penală, deși a depus

eforturi pentru aflarea adevărului, nu a dovedit cu certitudine vinovăția inculpaților Calmanivici Viorel și Marinescu Nicolae Cristinel.

Astfel, denunțatorul Chen Jianshe a susținut că l-a cunoscut pe inculpatul Calmanovici în biroul acestuia, atunci când s-a prezentat la organul de poliție pentru a se informa asupra cauzei ridicării documentelor financiar-contabile ale firmei și cu privire la procedura ce ar trebui să o urmeze pentru ca acestea să-i fie restituite, ocazie cu care, în prezența celorlalți doi colegi mai învârstă, inculpatul i-a solicitat suma de 2.000 USD.

Însă, aceste declarații nu sunt confirmate de martorii Matei Tudor și Sabău Cristian, colegii de birou ai inculpatului menționat.

Totodată, din declarațiile denunțatorului mai rezultă că acesta a luat legătura cu inculpatul Paraschiv Robert Florin, pe care îl cunoștea anterior și pe care l-a rugat să negocieze cu inculpatul Calmanovici reducerea sumei cerute pentru restituirea actelor societății. Declarațiile succesive ale acestuia sunt însă contradictorii și nu se coroborează cu alte probe administrate în cauză.

Pe de altă parte, cu referire la infracțiunea prevăzută de art.242 alin.1 și 3 din Codul penal, din declarația martorului Gheorghită Romică și din planșele foto efectuate cu ocazia întocmirii procesului-verbal din 25 iulie 2002, rezultă că sacul care conținea documentele firmei menționate era plin, legat și sigilat, așa încât în acesta nu ar mai fi încăput alte documente.

Pe de altă parte, cu referire la infracțiunea prevăzută de art.243 din Codul penal, s-a constatat că în timp sacii s-au deteriorat, din cauza condițiilor insalubre de depozitare, motiv pentru care unii dintre aceștia au fost înlocuiți și resigilați, ca atare nu se poate reține săvârșirea faptei de către inculpatul Marinescu Nicolae Cristinel.

Împotriva hotărârii primei instanțe, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București a declarat recurs, invocând motivele de casare prevăzute în art.385⁹ pct.17 și 19 din Codul de procedură penală.

Procurorul a susținut că hotărârea atacată este netemeinică și nelegală sub următoarele aspecte:

1. Greșita achitare a inculpatului Calmanovici Viorel pentru infracțiunea prevăzută de art.254 alin.1 din Codul penal, cu referire la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000;
2. Greșita schimbare a încadrării juridice, cu referire la infracțiunea săvârșită de inculpatul Paraschiv Robert Florin;
3. Greșita achitare a inculpaților Calmanovici Viorel și Marinescu Nicolae Cristian pentru infracțiunile prevăzute de art. 242 alin.1 și 3 din Codul penal și de art.243 din Codul penal.

În concluzie, procurorul a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii criticate și, în rejudecare, condamnarea inculpaților pentru săvârșirea infracțiunilor pentru care aceștia au fost trimiși în judecată.

Anterior examinării recursului, în raport de motivele de casare invocate și din oficiu conform art.385⁹ alin.3 din Codul de procedură

CONFERM CU ORIGINALUL

LUMENAS TIBER

penală, corespunzător dispozițiilor art.320 din același cod, cu referire la soluționarea chestiunilor incidente, urmează ca instanța de judecată să se pronunțe asupra excepției de inadmisibilitate a căii de atac exercitate, invocată de inculpați, cu referire la titularul acesteia.

Astfel, potrivit art.385² din Codul de procedură penală, cu trimitere la art.362 din același cod, procurorul poate declara recurs împotriva hotărârilor determinate de art.385¹ din cod, atât în latura penală cât și în latura civilă.

Potrivit organizării Ministerului Public la data exercitării căii de atac și competențelor atribuite parchetelor din structura acestuia, recursul a fost legal și în termen declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București.

Urmare modificării atribuțiilor Parchetului Național Anticorupție prin Legea nr.161/2003, ulterior datei pronunțării hotărârii atacate, în sensul înființării Secției judiciare penale, recursul a fost continuat de acest organ de urmărire penală.

Ca atare, ambele parchete au acționat în limita atribuțiilor prevăzute de lege, primul declarând recurs, iar cel de al doilea continuând recursul, corespunzător atribuțiilor stabilite în acest sens începând cu data de 21 aprilie 2003.

Așa fiind, se constată că excepția invocată este neîntemeiată, urmând a fi respinsă pentru considerentele ce preced.

Recursul este fondat, pentru considerentele ce se vor arăta în continuare:

Potrivit art.1 din Codul de procedură penală „procesul penal are ca scop constatarea la timp și în mod complet a faptelor care constituie infracțiuni, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală”.

Din economia textului legal menționat rezultă că procesul penal nu poate fi privit, exclusiv, ca o activitate de represiune ci ca o activitate desfășurată pentru tragerea la răspundere doar a persoanei care a comis o infracțiune.

Pe de altă parte, potrivit art.17 alin.2 din Codul penal „infracțiunea este singurul temei al răspunderii penale”.

Totodată, potrivit art.62 din Codul de procedură penală „în vederea aflării adevărului, organul de urmărire penală și instanțele de judecată sunt obligate să lămurească cauza sub toate aspectele pe bază de probe”.

Ca atare, săvârșirea cu vinovăție a unei fapte prevăzute de legea penală și care prezintă pericol social trebuie stabilită pe bază de probe, convingerea de vinovăție trebuie a fi certă, așa încât să fie tras la răspundere, potrivit vinovăției, doar acea persoană care a comis o infracțiune.

Cu alte cuvinte, în raport de textele legale menționate, prezumția de nevinovăție nu poate fi anulată decât prin certitudinea instanței

asupra vinovăției inculpatului, certitudine bazată pe probe neîndoielnice, așa încât, atâta vreme cât nu s-au stabilit cu certitudine temeiurile răspunderii penale, aceasta nu poate avea loc.

Solicitând condamnarea inculpatului Marinescu Nicolae Cristinel pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.243 alin.1 din Codul penal, procurorul a susținut că vinovăția acestuia este certă în raport de procesele-verbale de cercetare la fața locului și din raportul de expertiză criminalistică din care rezultă că sigiliul sacului din care au fost sustrate actele SC „RONGGUO IMPEX” SRL a fost singurul rupt și că urmele papilare aparțin acestui inculpat.

Or, această situație nu este confirmată de probatoriul administrat în cauză, în sensul că și alți saci au fost desigilați sau înlocuiți, pe de o parte pentru că se lucra cu înscrisurile astfel depozitate, în realizarea atribuțiilor de serviciu, iar pe de altă parte, pentru că unii din aceștia s-au depreciat din cauza condițiilor improprie de depozitare.

Ca atare, lipsește acel lanț deductiv fără discontinuitate al probelor administrate care să justifice o soluție de condamnare a inculpatului.

Urmează a se mai reține că infracțiunea menționată se săvârșește cu intenție, fără drept, asupra unui sigiliu legal aplicat, condiții ce nu sunt întrunite în cauză.

Așa fiind, criticile formulate în recurs se constată a fi neîntemeiate sub aspectul examinat, împrejurare în raport de care soluția de achitare a inculpatului menționat pentru infracțiunea prevăzută de art.243 alin.1 din Codul penal urmează a fi menținută.

Cu privire la celelalte fapte reținute în sarcina inculpaților menționați în contextul considerentelor de mai sus, cu referire la revenirile, în fața instanței de judecată, asupra unora dintre declarațiile date în cursul urmăririi penale, când inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor imputate, urmează a se reține că, pentru a putea fi luate în considerare, este necesară îndeplinirea a două condiții, pe de o parte modificarea poziției inculpatului să fie determinată de motive temeinice, convingător dovedite și, pe de altă parte, noile declarații să se coroboreze cu celelalte probe administrate în cauză, ceea ce în speță nu se constată.

Totodată, corespunzător acestei din urmă cerințe, instanța de judecată este obligată a examina întreg probatoriul administrat și a reține, motivat, doar acele probe care se coroborează între ele și care au aptitudinea de a impune concluzia că exprimă cert adevărul.

Or, având în vedere ansamblul probator administrat în cauză, rezultă că fapta de luare de mită reținută în sarcina inculpatului Calmanovici Viorel este pe deplin dovedită.

Vinovăția acestuia este dovedită prin procesul-verbal de consemnare a denunțului oral, precum și declarațiilor denunțatorului Chen lianshe cu privire la discuția purtată cu acest inculpat în

vederea recuperării actelor societăților comerciale ridicate de organele de poliție.

Din aceleași declarații rezultă și împrejurarea luării legăturii cu inculpatul Paraschiv Robert, în vederea renegocierii sumei cerute pentru restituirea documentelor financiar-contabile.

Stabilirea unui preț, discutat de cei trei, rezultă și din redarea convorbirii din 17 iulie 2002, a convorbirilor prin care se pregătea întâlnirea de la restaurantul Burebista în vederea predării listei cu societățile comerciale care solicitau, în condițiile menționate, restituirea documentelor financiar-contabile, precum și din procesele-verbale de confruntare.

Din aceleași probe, rezultă calitatea de intermediar a inculpatului Paraschiv Robert Florin care a acționat în modul descris, ajutând efectiv la pretinderea și primirea unei sume de bani pentru restituirea actelor societăților comerciale și nu primind bani și lăsând a se înțelege că ar avea influență asupra inculpatului Calmanovici Viorel, așa încât în mod greșit instanța de fond a schimbat încadrarea juridică a faptei.

Pe de altă parte, declarațiile martorilor și analiza comparativă a documentelor găsite asupra denunțatorului cu cele aflate în sacul desigilat, confirmă cert sustragerea documentelor financiar-contabile ridicate cu ocazia verificării a două apartamente aparținând unor cetățeni chinezi și depozitate, după verificare, într-o cameră din sediul organului de poliție.

Ca atare, soluțiile de achitare a inculpaților menționați, pentru infracțiunile de luare de mită, complicitate la luare de mită și sustragere de înscrisuri, nu sunt susținute de materialul probator administrat în cauză, notărea criticată fiind casabilă sub aspectul cazurilor invocate de procuror.

În concluzie, pentru considerentele ce preced, conform art.385¹⁵ pct.2 lit.d din Codul de procedură penală, Curtea va respinge excepția de inadmisibilitate a recursului, va casa hotărârea criticată, cu excepția dispoziției de achitare a inculpatului Marinescu Nicolae Cristinel, pentru infracțiunea prevăzută de art.243 alin.1 din Codul penal, pe care o va menține.

Rejudecând cauza, Curtea apreciază că pedepsele principale de 3 ani și 6 luni pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită și de 1 an și 6 luni pentru infracțiunea de sustragere de înscrisuri, precum și pedeapsa complementară a interzicerii pe timp de 2 ani a drepturilor prevăzute de art.64 lit.a, b și c din Codul penal, cu referire la prima infracțiune, constituie o replică socială adecvată pericolului social concret al faptelor săvârșite de inculpatul Calmanovici Viorel, just proporționalizate în raport de criteriile generale de individualizare prevăzute de art.72 din Codul penal, apte a îndeplini scopul și funcțiile acesteia prevăzute de art.52 din același cod, sens în care îl va condamna pe acest inculpat, potrivit dispozitivului.

În baza art.33 lit.a din Codul penal, va dispune ca inculpatul menționat să execute pedeapsa cea mai grea de 3 ani și 6 luni închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a, b și c din Codul penal.

Inculpatul Paraschiv Robert Florin a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.26, raportat la art.254 alin.1, cu referire la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.74 lit.a și c și art.76 din Codul penal.

Instanța apreciază că împrejurările reținute în favoarea acestui inculpat, prin actul de sesizare a instanței, configurează un pericol social concret al infracțiunii mai redus decât cel ilustrat de minimul normei incriminatoare. Ca atare, vor fi reținute în favoarea acestuia circumstanțele atenuante judiciare prevăzute de art.74 lit.a și c din Codul penal și în baza textului menționat va aplica acestuia, conform dispozitivului, o pedeapsă de 2 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a, b și c din Codul penal.

Va face aplicarea art.71, 64 din Codul penal, cu referire la ambii inculpați.

Totodată, în raport de vinovăția cert stabilită de probatoriul administrat și corespunzător dispozițiilor art.72 din Codul penal, va aplica inculpatului Marinescu Nicolae Cristinel o pedeapsă de 1 an și 4 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.242 alin.1 și 3 din Codul penal.

Ținând cont de persoana inculpatului, pedeapsa aplicată și lipsa unei condamnări anterioare, se apreciază că sunt îndeplinite condițiile art.86¹ din Codul penal și, în consecință, dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, pe termenul de încercare și cu supunerea acestuia măsurilor de supraveghere, conform dispozitivului.

În baza art.192 alin.2 și 4 din Codul de procedură penală, inculpații vor fi obligați la plata cheltuielilor judiciare către stat, conform dispozitivului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge excepția invocată de inculpați privind inadmisibilitatea recursului declarat de Parchet.

Admite recursul declarat de Parchet împotriva sentinței penale nr.11 din 18 martie 2003 a Curții de Apel București, secția I penală, privind pe inculpații inspector principal Calmanovici Viorel, inspector Paraschiv Robert Florin și inspector Marinescu Nicolae Cristinel.

CONFORM ORIGINALULUI

Casează sentința atacată cu excepția dispoziției de achitare a inculpatului Marinescu Nicolae Cristinel, pentru infracțiunea prevăzută de art.243 alin.1 Cod penal, dispoziție pe care o menține.

În baza art.254 alin.1 Cod penal, cu referire la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 condamnă pe inculpatul Calmanovici Viorel la 3 ani și 6 luni închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a, b, c Cod penal.

În baza art.242 alin.1 și 3 Cod penal, îl condamnă pe același inculpat la 1 an și 6 luni închisoare.

Conform art.33 lit.a și 34 lit.b din Codul penal, inculpatul va executa pedeapsa cea mai grea de 3 ani și 6 luni închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a, b, c Cod penal.

Face aplicarea art.71, 64 Cod penal.

Constată că inculpatul a fost arestat preventiv în perioada 2 august 2002 – 18 august 2003 și deduce această perioadă din pedeapsa principală rezultantă.

În baza art.26 Cod penal raportat la art.254 alin.1 Cod penal cu referire la art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.74 lit.a și c și art.76 Cod penal, condamnă pe inculpatul Paraschiv Robert Florin la 2 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a, b, c Cod penal.

Face aplicarea art.71, 64 Cod penal.

Constată că inculpatul a fost arestat preventiv de la 23 iulie 2002 până la punerea sa efectivă în libertate, potrivit sentinței nr.175 din 11 noiembrie 2002 a Tribunalului Militar Teritorial.

În baza art.242 alin.1 și 3 Cod penal, condamnă pe inculpatul Marinescu Nicolae Cristinel la 1 an și 4 luni închisoare.

Conform art.86¹ Cod penal, dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe un termen de încercare de 3 ani și 4 luni conform art.86² Cod penal.

Conform art.86³ Cod penal, pe durata termenului de încercare inculpatul se va supune următoarelor măsuri de supraveghere:

- să se prezinte trimestrial, în prima zi lucrătoare a etapei, la Poliția sector 2 București;
- să anunțe în prealabil orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

Potrivit art.359 Cod procedură penală atrage atenția inculpatului asupra consecințelor ce decurg din nerespectarea dispozițiilor art.86⁴ Cod penal.

Obligă pe inculpații Calmanovici Viorel și Paraschiv Robert Florin la câte 10.000.000 lei fiecare, cheltuieli judiciare către stat și pe inculpatul Marinescu Nicolae Cristinel la 6.000.000 lei, cu același titlu.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi 18 iunie 2004.

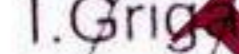
PREȘEDINTE,
M.C. Buta

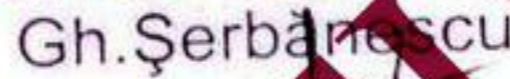
JUDECĂTOR,
C.S. Marica

JUDECĂTOR,
I. Grigă

MAGISTRAT ASISTENT
Gh. Șerbănescu

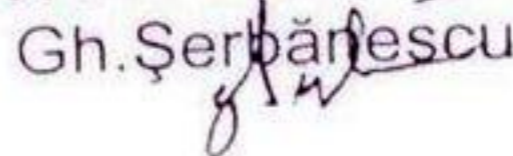
Red. C.S.M.
Dact. T.D.
Ex. 5

Proces-verbal

Încheierea pronunțată la 30 iunie 2004 face parte integrantă din decizia nr. 34/18 pronunțată la data de 18 iunie 2004 în dosarul nr. 4981/2003.

Întrucât la data de 20 iunie 2004 d-nei judecător Cornelia Silvia Marica i-a încetat mandatul, fiind înlocuită de d-na judecător Corina Jiție.

MAGISTRAT ASISTENT,
Gh. Șerbănescu

CONFORM CU ORIGINALUL